
NAWŁOCZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

part praet act nawł(o)czywszy się.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pf od „włoczyć się” ‘chodzić bez celu lub rezultatu, wałęsać się’ (z formantem na- wyrażającym dosyt) [gdzie]: A tak nąwłoczywłzy fię koło oney fkały/ Nie dołtał fwego bydła mieszkáiąc dzień cały. KlonWor 22.

Synonimy: natłuc się, natulać się.

Formacje współrdzenne cf WLEC.

RS